

ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ, ನೆನಪಿನಿಂದ ಜೊತೆಯ ಅನುಭವವೂ ಆಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ವಿಕರ್ಮಗಳೂ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ.

- ಪ್ರಶ್ನೆ:** ದೂರದೇಶಿ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೂರಾಂದೇಶಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಯಾವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ?
- ಉತ್ತರ:** ಆತ್ಮವು ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಇದರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದೂರಾಂದೇಶಿ ತಂದೆಯು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ನಾವೀಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಣದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಶೂದ್ರ ವರ್ಣದವರಾಗಿದ್ದೆವು, ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ವೈಶ್ಯ..... ವರ್ಣದವರಾಗಿದ್ದೆವು. ದೂರ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ತಂದೆಯು ಈ ದೂರಾಂದೇಶಿಗಳಾಗುವ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.
- ಗೀತೆ:** ಯಾರು ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಸುರಿಮಳೆ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಯಾರು ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರನ ಜೊತೆಯಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರಿಗಾಗಿ ಜ್ಞಾನದ ಮಳೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ. ಭಲೆ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬಹುದು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ತಂದೆಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲವೆ. ಯಾರಿಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವರೋ ಅವರು ಸದಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಜೊತೆಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಿಕರ್ಮಗಳೂ ವಿನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ನಂತರ ವಿಕರ್ಮಾಜೀತ ಸಂವತ್ಸರವೂ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತೆ ರಾವಣ ರಾಜ್ಯವು ಆರಂಭವಾದಾಗ ರಾಜಾ ವಿಕ್ರಮ ಸಂವತ್ಸರ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ವಿಕರ್ಮಾಜೀತ ಸಂವತ್ಸರ, ಇದು ವಿಕ್ರಮ ಸಂವತ್ಸರ. ನೀವೀಗ ವಿಕರ್ಮಾಜೀತರಾಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ನಂತರ ನೀವೇ ವಿಕರ್ಮಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಅತಿ ವಿಕರ್ಮಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ತಂದೆಯು ಒಂದು ಚಿಕ್ಕದಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ - ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾವು ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ನಾವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇದು ವಿಚಾರ ಮಾಡುವ ಮಾತಲ್ಲವೆ. ನಾವು ಇಂತಹ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಧರ್ಮಗಳಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪರಿಚಯಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿರುವುದೇ ಒಂದು ಧರ್ಮ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಇಂತಹ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಯಾವ-ಯಾವ ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರದೇ ರಾಜ್ಯವಿರುತ್ತದೆ, ನಾವು ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದವರು ಆಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮಗೀಗ ತಿಳಿದಿದೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಮತ್ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪತಿತರಾಗುವ ಕಾರಣ ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರರಿಗೇ ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಮಾತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವೀಗ ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೀಗ ತಿಳಿದಿದೆ - ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಮಾತೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಧರ್ಮವಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಮಹಾ ಪ್ರಳಯವಾಗುತ್ತದೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಏನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುವ ಮಾತು ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಯಾವುದು ಸರಿಯೆಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಂತೂ ಜಲಮಯವಾಯಿತೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಭಾರತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಜಲಮಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡಿ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ! ಮೊದಲು ಕಾಡಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೆ ಅದರಿಂದ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಂತೂ ಕೇವಲ ನೀವು ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದವರೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಇದನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮಗೀಗ ತಿಳಿದಿದೆ - ಶ್ರೇಷ್ಠಾತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವ ತಂದೆಯು ಯಾರು? ಅವರ ಪೂಜೆಯನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ? ಎಕ್ಕದ ಹೂವನ್ನೇಕೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ? ಅವರು ನಿರಾಕಾರನಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ. ನಾಮ-ರೂಪದಿಂದ ಭಿನ್ನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಾಮ-ರೂಪದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ವಸ್ತುವು ಯಾವುದೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಮ-ರೂಪದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ವಸ್ತುವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೂವನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ! ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಶಿವ ತಂದೆಯ ಪೂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಭಾರತ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಕ್ಕಳ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಈಗ ಪುನಃ ಆಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿದಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ

ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಂದೆಯ ವಿನಃ ಮತ್ತಾರೂ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರ, ಜ್ಞಾನ ಪೂರ್ಣನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಗಾಯನವಿದೆ - ರಚನೆಯಿತ್ತು ಮತ್ತು ರಚನೆಯನ್ನು ಋಷಿ-ಮುನಿ ಮೊದಲಾದವರೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನೇತಿ-ನೇತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿರುತ್ತದೆಯೇ? ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ಬುದ್ಧಿಯು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ವಿದೇಶದವಲ್ಲದೆ, ಅದೆಲ್ಲದೆ, ಇದೆಲ್ಲದೆ ಎಂಬುದು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ಮಕ್ಕಳೂ ಸಹ ಮೊದಲು ಬೇಹದ್ದಿನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವರೂ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಭಲೆ ನಾನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೆನು ಆದರೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರೇ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಲ್ಲವೇ!

ಇಡೀ ಆಟವೇ ಎರಡು ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಭಾರತದ ಸೋಲು ಮತ್ತು ಗೆಲುವು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಯುಗದ ಆದಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರಧರ್ಮವಿತ್ತು, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಪವಿತ್ರ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಅಪವಿತ್ರತೆಯ ಕಾರಣ ತಮ್ಮನ್ನು ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಹ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಎಂದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಪವಿತ್ರ ದೇವತೆಗಳಿಗೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಗವಾನುವಾಚೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ಯಾರದರು? ತಂದೆಯ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗುವವರೇ ಅಥವಾ ತಮ್ಮನ್ನು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಎಂದು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೇ? ತಂದೆಯ ಕರ್ತವ್ಯದನುಸಾರ ಯಾವ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಇದೇ ಪತೀಕರಣ ಮಂತ್ರವಾಗಿದೆ. ನೀವು ರಾವಣನ ಮೇಲೆ ಜಯ ಗಳಿಸಿ ಜಗಜ್ಜೀತರಾಗುತ್ತೀರಿ. ಪದೇ-ಪದೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ, ಈ ಶರೀರವಂತೂ ಇಲ್ಲಿ ಪಂಚ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೆ ಪಂಚ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ, ಅವಿನಾಶಿ ಆತ್ಮಗಳಿಗೇ ಈಗ ಅವಿನಾಶಿ ತಂದೆಯು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಲೆ ಎಷ್ಟಾದರೂ ವಿಘ್ನಗಳು ಬರಲಿ, ಮಾಯೆಯ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳು ಬರಲಿ ನೀವು ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಿ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ - ನಾವೇ ಸತೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದೆವು, ಈಗ ತಮೋಪ್ರಧಾನರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬರ್ವಾರ್ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೇ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಯಾರು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಭಕ್ತಿ ಮಾಡಿರುವರೋ ಅವರೇ ಶಿವನ ಮಂದಿರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು ಏಕೆಂದರೆ ಅವರೇ ಧನವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ದೊಡ್ಡ ರಾಜರನ್ನು ನೋಡಿ ಅನ್ಯ ರಾಜರು ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ವಿಸ್ತಾರದ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಞಾನವು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಹಿಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಬಾ, ಒಂದು ಪತಿತರನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಪತಿತರಿಂದ ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗಕ್ಕೆ ಪಾವನ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಪತಿತರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ನೀವು ಯಾರ ಕೈಯಿಂದಲೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇನು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರೆ! ನೀವೇ ಹೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ. ಎಲ್ಲರೂ ಪತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಪತಿತರು ಈ ದೇವತೆಗಳು ಪಾವನರೆಂದು ನೀವೂ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ಅಂದಾಗ ಪತಿತರಿಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಅಮೃತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವಿಷವನ್ನೇಕೆ ಕುಡಿಯುವಿರಿ ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ವಿಷವಂತೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಲ್ಲವೇ. ಈ ವಿಷವು ನಿಮಗೆ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಯಾರೂ ವಿಷವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ಮಧ್ಯಪಾನದ ಚಟವಿರುವವರು ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಾಯಿಯನ್ನು ಕುಡಿಸಿ, ನಶೆಯೇರಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಶೆಯೇರಿತೆಂದರೆ ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಾಯುವ ಭಯವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಬಾಂಬುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಾಂಬುಗಳ ಸಮೇತವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಅಣ್ಣಸ್ತಗಳ ಯುದ್ಧವಾಯಿತೆಂದು ಗಾಯನವೂ ಇದೆ. ಈ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತನ್ನು ಈಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಒನಕೆಯು ಬಂದಿತು, ಇದಾಯಿತು, ಅದಾಯಿತೆಂದು ನೀವು ಕೇವಲ ಮೊದಲು ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಈಗ ಪಾಂಡವರು ಯಾರು, ಕೌರವರು ಯಾರು ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾಗಲು ಪಾಂಡವರು ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕರಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡಿದರು. ಅಂದರೆ ನೀವೀಗ ಈ ಹಳೆಯ ಪಾದರಕ್ಷೆ(ಶರೀರ)ಯನ್ನು ಬಿಡುವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಹಳೆಯ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸದನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಲ್ಲವೇ. ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಬರುತ್ತೇನೆ, ನನ್ನ ಹೆಸರಾಗಿದೆ - ಶಿವ. ಶಿವ ಜಯಂತಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕಾಗಿ

ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ, ಬಹಳಷ್ಟು ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ದೇವಿಯರಿಗೂ ಸಹ ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪೂಜೆಯು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ಮಕ್ಕಳೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅವರಿಗೆ ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಯಾವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೋ ಅವರಂತೆಯೇ ನಾವಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಜ್ಞಾನವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಮತ್ತೆ ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ. ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳು ಇದನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಿಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಯಾರಿಗೆ ಮುರುಳಿಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಜಂಜಾಟವಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು-ಮರಿಗಳ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ನಶಿಯು ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಂತೂ ಗೀತೆ ಇತ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಿಖ್ಖರಿಗೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥವು ಕಂಠಪಾಠವಾಗಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಅಂದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ನೀವೇನು ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಬಾಬಾ, ಇದು ಹೊಸ ಮಾತಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಂದೆಗೆ ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದೊಂದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿದು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 5000 ವರ್ಷಗಳ ಮೊದಲೂ ಸಹ ಕಲಿಸಿದ್ದೆನು, ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಮತ್ತಾರಿಗೂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರನು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಮತ್ತಾರೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನಸಾಗರ ತಂದೆಯೇ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇತ್ತೀಚೆಗಿಂತೂ ನಾವು ಅವತಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸತ್ಯದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಘ್ನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಗಾಯನವಿದೆ - ಸತ್ಯದ ದೋಣಿಯು ಅಲುಗಾಡುವುದು ಆದರೆ ಮುಳುಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಬರುತ್ತೀರಿ ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಖುಷಿಯಿರಬೇಕು! ಮೊದಲು ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬರುತ್ತಿತ್ತು? ಈಗ ಗೃಹಸ್ಥವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಯಾವ ವಿಚಾರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ? ನಾವು ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ಬಳಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ತಂದೆಯು ಇದನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ಕೇವಲ ಶಿವ ತಂದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಯಾರಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆಯೋ ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಂಶಾವಳಿಗಳು ಇರುತ್ತವೆಯಲ್ಲವೆ. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ವಂಶಾವಳಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಂತರ ದೇವತೆಗಳ ವಂಶಾವಳಿಯಾಗುವುದು. ಈಗ ದೂರದೇಶಿ ತಂದೆಯು ದೂರಾಂದೇಶಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವು ಹೇಗೆ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದೂರದೇಶಿ ತಂದೆಯು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ - ಈಗ ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವರ್ಣದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಶೂದ್ರ ವರ್ಣದವರಾಗಿದ್ದೆವು, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ಗ್ರೇಟ್ ಗ್ರೇಟ್ ಗ್ರಾಂಡ್ಪಾದರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಗ್ರೇಟ್ ಶೂದ್ರರು, ಗ್ರೇಟ್ ವೈಶ್ಯರು, ಗ್ರೇಟ್ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು..... ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಗ್ರೇಟ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೆವು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದೆಯ ವಿನಃ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ದೂರಾಂದೇಶದ ಜ್ಞಾನವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದೂರ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ತಂದೆಯು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೂರಾಂದೇಶದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯು ದೂರ ದೇಶದಿಂದ ಇವರಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ನಿಮಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇದು ಪರದೇಶ, ಪರರಾಜ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶಿವ ತಂದೆಗೆ ತಮ್ಮ ಶರೀರವಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರು ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅವರೇ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಕೃಷ್ಣನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವ ತಂದೆಯೇ ಕೊಡುವರು. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ತಂದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯಿಂದಲೇ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಪಕಾಲದ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದ 21 ಜನ್ಮಗಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಗಮಯುಗದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಈಗಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ - ನಾವು 21 ಜನ್ಮಗಳ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅರ್ಧಕಲ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 21 ಪೀಳಿಗೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಪೂರ್ಣಾಯಸ್ಸು. ಯಾವಾಗ ಶರೀರವು ವೃದ್ಧನಾಗುವುದೋ ಆಗ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಹೇಗೆ ಸರ್ಪವು ಹಳೆಯ ಪೊರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಾವೂ ಸಹ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸುತ್ತಾ-ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತಾ ಈ ವಸ್ತ್ರವು ಹಳೆಯದಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ನೀವು ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ನಿಮಗೆ ಭ್ರಮರಿಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕೀಟಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ - ಕೀಟಗಳ ಸಮಾನರಾದವರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಜ್ಞಾನದ ಧ್ವನಿ ಮಾಡಿ. ಭ್ರಮರಿಯೂ ಸಹ ಭೂ ಭೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಕೆಲವೊಂದು ಕೀಟಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತವೆ, ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತವೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಈಗಿನ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಮುದ್ದು ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಕಣ್ಣಿನಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ನನ್ನವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವು ನನ್ನವರಾದಿರಲ್ಲವೆ. ಇಂತಹ ತಂದೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುವಿರೋ ಅಷ್ಟು ಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗುವವು. ಮತ್ತಾರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದಲೂ ಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್ಪಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ನಮಸ್ತೆ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1) ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕರಗುವ ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹಳೆಯ ಪಾದರಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಶ ಮಾತ್ರವೂ ವ್ಯಾಮೋಹವು ಇರಬಾರದು.

2) ಸತ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಕೀಟಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಧ್ವನಿ ಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಭರವಸಾಹೀನರಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಭರವಸೆಯ ಆಶಾ ಕಿರಣವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕುವಂತಹ ಸತ್ಯ ಪರೋಪಕಾರಿ, ಸಂತುಷ್ಟ ಮಣಿ ಭವ.

ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿಗಳಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮರ ಬಲಹೀನತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ, ಅವರ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಸ್ವಯಂನಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವಾ ಅಥವಾ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬಲಹೀನತೆಯ ರೂಪಿ ಮುಳ್ಳನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕು, ಮುಳ್ಳನ್ನು ಹೂವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಸ್ವಯಂ ಸಹ ಸಂತುಷ್ಟ ಮಣಿಯ ಸಮಾನ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ವರನ್ನೂ ಸಂತುಷ್ಟ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾರ ಪ್ರತಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿರಾಶೆ ತೋರಿಸಿದರೂ, ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಆಶಾ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಬೇಕು ಅರ್ಥಾತ್ ಹೃದಯ ವಿಧೀರ್ಣರನ್ನೂ ಸಹಾ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು - ಇಂತಹ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕರ್ತವ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪರೋಪಕಾರಿ, ಸಂತುಷ್ಟ ಮಣಿಯ ವರದಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವುದು.

ಸ್ಲೋಗನ್: ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬರಬೇಕು ಆಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತೆಯಾಗುವುದು.